

Șoimul rândunelelor (*Falco subbuteo*)

Este o specie care preferă zonele deschise. Modul de cuibărit este asemănător cu cel al vânturelului roșu, dar șoimul rândunelelor se poate stabili și în păduri. Se hrănește cu păsări de talie mică, insecte mari și ocazional cu lilieci pe care îi prinde în zbor. Este migratoare, la noi fiind întâlnită între lunile mai-august, ierneză în Africa.

În anul 1995 Grupul Milvus a inițiat un program pentru studiul și protecția păsărilor răpitoare. Acesta conține diferite activități de conservare, educare și studiu. În publicația de față dorim să prezentăm pe scurt cele mai caracteristice păsări răpitoare care cuibăresc în zona de deal. Din nefericire și în zilele noastre persistă încă atitudinea negativă a omului (în primul rând a agricultorilor) față de aceste păsări. Această atitudine este bazată pe o concepție greșită și ignoră importanța păsărilor răpitoare în natură.

Toate speciile de păsări răpitoare de pe glob sunt ocrotite de lege, iar multe dintre ele se află pe pragul dispariției!

CONSERVAREA ACESTOR PĂSĂRI DIN ROMÂNIA SE POATE REALIZA DOAR PRIN COOPERARE CU AJUTORUL DUMNEAVOASTRĂ !

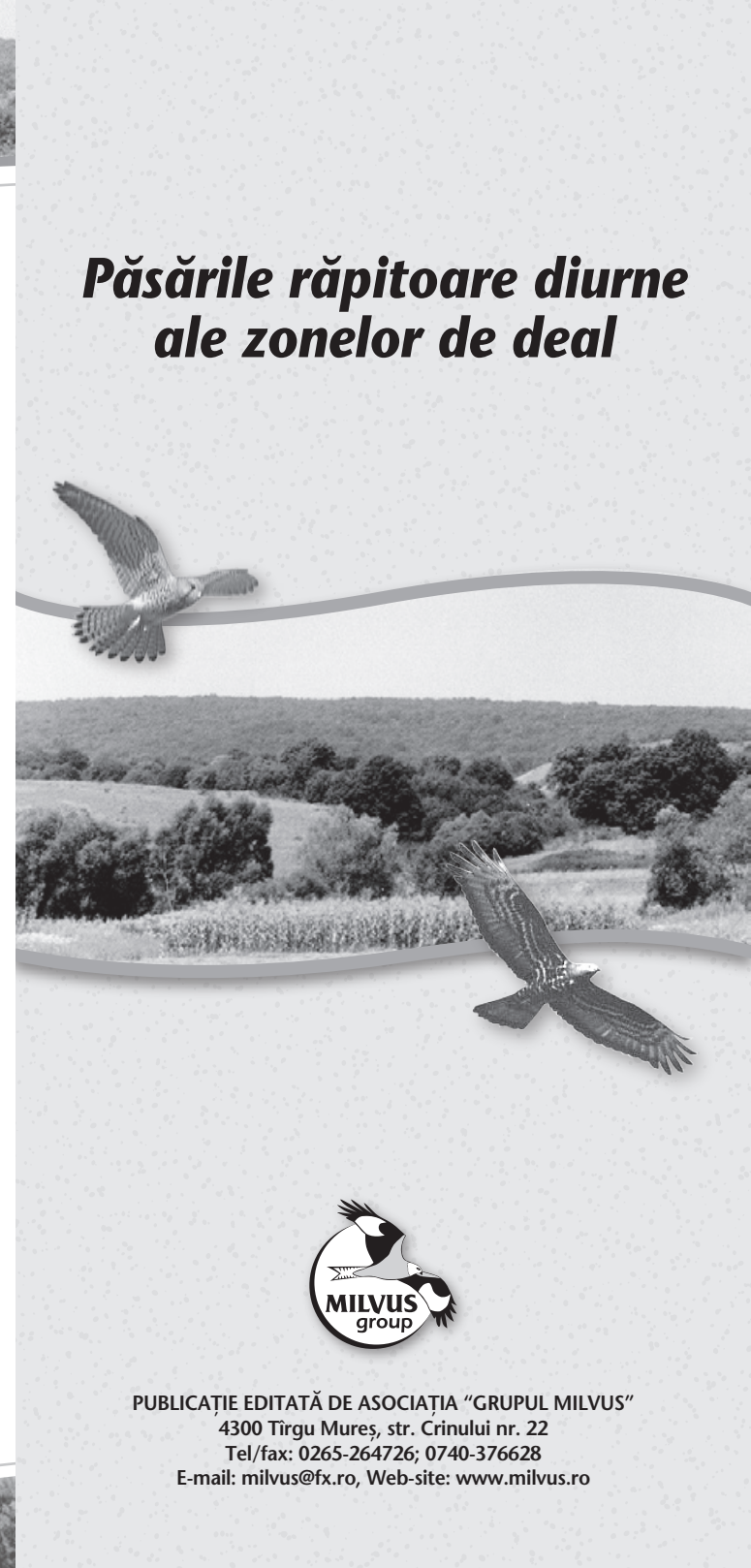
Această publicație a fost realizată cu sprijinul Fundației pentru Parteneriat din Miercurea Ciuc

Regia Națională a Pădurilor
Partener Principal

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE ASOCIAȚIA "GRUPUL MILVUS"
4300 Tirgu Mureș, str. Crinului nr. 22
Tel/fax: 0265-264726; 0740-376628
E-mail: milvus@fx.ro, Web-site: www.milvus.ro

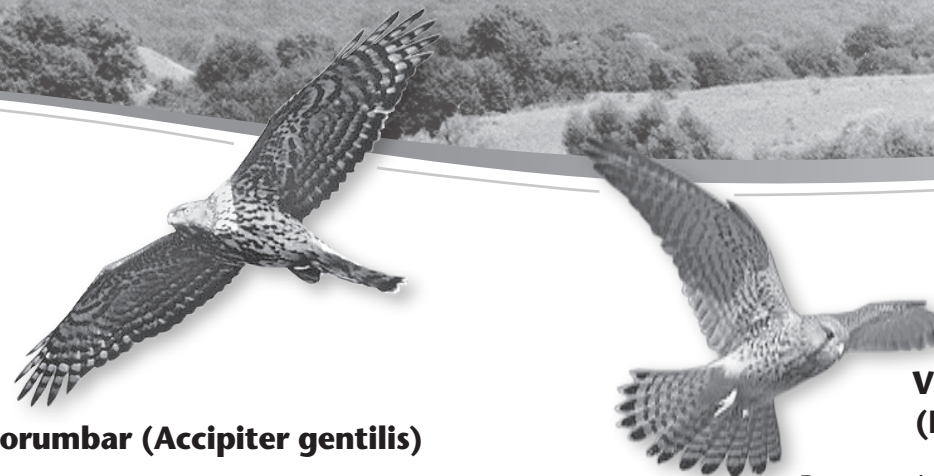

Zona de deal oferă un habitat deosebit pentru păsările răpitoare. Datorită caracteristicilor sale, aici putem găsi poate cea mai mare diversitate de specii din țară. Zona deluroasă este caracterizată de păduri de stejar și carpen în zonele mai joase și păduri de fag în cele cu altitudini mai mari. Zonele deschise sunt alcătuite din terenuri agricole (aflate sub agricultură extensivă sau intensivă), pășuni, terenuri arabile și pârloage. Datorită activității umane, suprafața pădurilor din zonele de deal se reduce din păcate din ce în ce mai mult, iar problema cea mai mare este dispariția parcelelor cu arbori în vârstă. Un alt factor care periclitează acest ecosistem este apariția monoculturilor întinse și a agriculturii

intensive, fiindcă acestea oferă loc de viață pentru puține specii de plante și animale. Diversitatea și numărul păsărilor răpitoare din aceste zone este dependentă de procentul și calitatea pădurilor și a zonelor deschise. În continuare sunt prezentate pe scurt speciile cele mai caracteristice acestor regiuni.

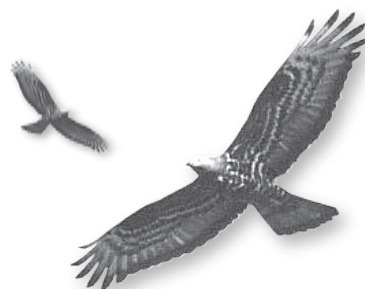
Șorecar comun (Buteo buteo)

Este cea mai comună specie de pasăre răpitoare a zonelor de deal. Cuibărește în păduri, cuibul și-l instalează pe copaci bătrâni. Hrana compusă în mare parte din rozătoare, este procurată de pe terenuri agricole și pășuni. Este o specie parțial migratoare, în timpul iernii pe lângă exemplarele rămase la noi apar și altele din zonele nordice.

Uliu porumbar (Accipiter gentilis)

Este o pasăre caracteristică pădurilor, unde găsește condiții atât pentru cuibărit cât și pentru procurarea hranei. Ocazional vânează și în afara pădurii. Majoritatea hranei este constituită din păsări capturate în zbor. Cele mai importante specii de pradă sunt gaița, graurul și porumbeii. Este o pasăre sedentară, adulții rămân pe teritoriul de reproducere în tot cursul anului, iar exemplarele tinere hoinăresc la distanțe mai mari.

Viespar (Pernis apivorus)

Este mai rară decât speciile anterioare. Cuibărește în păduri cu copaci bătrâni, iar cuibul și-l construiește pe arbori. Vânează atât în păduri cât și în liziere sau în lunci, unde stă la pândă și depistează cuiburile din sol ale diferitelor specii de albine și viespi, acestea fiind hrana ei preferată. Ocazional prinde și păsări de talie mică. Este o pasăre migratoare care este prezentă pe teritoriul de cuibărit între lunile aprilie și septembrie, iarna migrând în Africa.

Vânturel roșu (Falco tinnunculus)

Este o specie comună, caracteristică zonelor deschise. Nu își construiește propriul cuib, ocupă cuiburile abandonate de coțofene și ciori. Pentru cuibărit preferă pâlcurile de copaci, aliniamentele de lângă drumuri, arbori solitari și chiar clădiri, evitând pădurile închise. Hrana este procurată de pe terenurile agricole și pășuni. Vânează rozătoare și insecte de talie mare. Este o pasăre parțial migratoare care iernează în sudul continentului și Africa de Nord. Câteva exemplare rămân la noi și în timpul iernii.

Acvilă țipătoare mică (Aquila pomarina)

Acvila țipătoare mică este cea mai frecventă specie de acvilă de la noi din țară, în Transilvania cuibărint într-un număr important. Preferă pădurile bătrâne, în vecinătatea cărora se întind pășuni umede. Locurile de hrănire sunt pășunile și terenurile agricole, unde vânează rozătoare și broaște. Este oaspete de vară, fiind prezentă la noi din luna aprilie până în septembrie, iernează în Africa.

